

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého a soudců Mgr. Jitky Zavřelové a Mgr. Jana Čížka v právní věci **žalobce: N. H. N.**, nar. x, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 834/8, Brno, **proti žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha, **o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,**

t a k t o :

- I. Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl o žádosti žalobce o zaměstnaneckou kartu podané dne 7. 3. 2016, čj. OAM-03951/ZM-2016.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku ve výši 6.114 Kč, a to k rukám Mgr. Marka Sedláka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 19. 4. 2017 se žalobce domáhá vydání rozsudku, kterým by soud uložil žalovanému povinnost vydat do 30 dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí v řízení o žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty vedeném u žalovaného pod čj. OAM-03951/ZM-2016.

Žalobce uvedl, že dne 7. 3. 2016 bylo zahájeno správní řízení o shora uvedené žádosti. S odkazem na § 169 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), poukázal na to, že o uvedené žádosti je žalovaný povinen rozhodnout do 60 dnů od jejího podání, ve zvlášť složitých případech pak ve lhůtě 90 dnů. Opatřením proti nečinnosti vydaným na základě žádosti žalobce nadřízený orgán dne 8. 3. 2017 žalovanému přikázal, aby do 30 dnů od doručení tohoto opatření vydal v řízení o uvedené žádosti žalobce rozhodnutí. Takto

stanovená lhůta však marně uplynula a o vydání zaměstnanecké karty nebylo doposud rozhodnuto.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření doručeném soudu dne 19. 5. 2017 k žalobě uvedl, že není a nebyl nečinný, neboť v řízení koná potřebné úkony. Žalovaný pro účely daného řízení zkoumá, zda žalobce splňuje zákonné podmínky pro vydání zaměstnanecké karty, přičemž v průběhu řízení provádí důkazy nezbytné ke zjištění stavu věci. Jak uvedl, dne 21. 4. 2016 provedl šetření v informačních systémech a lustraci v cizineckém informačním systému. Dne 11. 5. 2016 mu byl na základě telefonického vyžádání doložen nový doklad o zajištění ubytování a dne 17. 5. 2016 dodatek k pracovní smlouvě. Žalovaný pak následně dne 21. 6. 2016 předvolal k podání svědecké výpovědi P. G., jehož výslech byl proveden dne 5. 8. 2016. Žalovaný uzavřel, že pro účely řízení ve věci žalobce bude dále konat příslušné úkony, aby bylo objektivně doloženo, zda žalobce splňuje podmínky, které zákon o pobytu cizinců stanovuje pro řízení ve věci žádosti o vydání zaměstnanecké karty.

Jak soud zjistil ze správního spisu, žalobce podal dne 7. 3. 2016 na Zastupitelském úřadu ČR v Hanoji žádost o zaměstnaneckou kartu, k níž přiložil doklad o zajištění ubytování, výpis z rejstříku trestů, dále smlouvu o smlouvě budoucí – pracovní smlouvu uzavřenou s družstvem K-T., doklad o dosaženém vzdělání a zdravotnickou kartu. Velvyslanectví ČR v Hanoji tuto žádost vedenou pod zn. OAM-3951-2/ZM-2016, zaslalo žalovanému, jemuž byla doručena dne 15. 3. 2016. Žalovaný následně dne 21. 4. 2016 učinil úkony spočívající v získávání informací z Integrovaného portálu Ministerstva práce a sociálních věcí, obchodního rejstříku, živnostenského rejstříku, evidence rejstříku trestů, cizineckého informačního systému a katastru nemovitostí. Dne 11. 5. 2016 pak žalovanému zaslal předseda družstva K-T. opravený doklad o ubytování, a to „na základě telefonického rozhovoru“, dne 17. 5. 2016 pak žalovanému doručil dodatek k pracovní smlouvě, taktéž „na základě telefonického rozhovoru“. Dne 8. 6. 2016 pak Ing. P. H. D. doložil žalovanému plnou moc k zastoupení žalobce v daném řízení zastupoval. Dne 21. 6. 2016 předvolal žalovaný předsedu družstva K-T. P. G. k podání svědecké výpovědi (výslechu), mimo jiné právě ve věci žádosti o vydání zaměstnanecké karty žalobce. Tento výslech se dle protokolu uskutečnil dne 5. 8. 2016. Jak dále plyne ze správního spisu, dne 7. 9. 2016 do něj byly založeny rámcové smlouvy o dílo uzavřené mezi družstvem K-T. a společnostmi P. a. s., resp. D. CZ, s. r. o. Dne 24. 1. 2017 pak bylo žalovanému doručeno oznámení žalobce o změně zastoupení, jehož součástí bylo vyjádření žalobce k podkladům rozhodnutí a současně návrh žalobce na opětovný výslech svědka P. G., a to s poukazem na matoucí otázky žalovaného, které podle žalobce při výslechu žalovaný tomuto svědkovi kladl. Dne 8. 3. 2017 pak bylo žalovanému doručeno opatření proti nečinnosti Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 8. 3. 2017, čj. MV-20705-3/SO-2017, kterým bylo žalovanému přikázáno, aby do 30 dnů od doručení tohoto opatření vydal rozhodnutí ve věci řízení o žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty k povolení výkonu povolání na území ČR, čj. OAM-03951/ZM-2016. Jak plyne z odůvodnění tohoto opatření, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců k němu přistoupila proto, že o dané žádosti nebylo rozhodnuto ve lhůtách dle § 169 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců.

Podle § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon

s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek. Podle § 80 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat nejpozději jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.

Krajský soud v Praze v projednávané věci shledal, že žaloba byla podána včas a je přípustná (žalobce se obrátil na Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců se žádostí o učinění opatření proti nečinnosti), a proto přistoupil k jejímu věcnému projednání. Soud přitom v dané věci v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalovaný s takovým postupem soudu výslovně souhlasil a žalobce nevyslovil nesouhlas.

Podle § 169 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců *„pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty; ve lhůtě 90 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve zvlášť složitých případech nebo pokud ministerstvo žádalo o vydání závazného stanoviska podle odstavce 17“*.

V projednávané věci není mezi účastníky sporu o tom (a soud ze správního spisu ověřil), že žalobce podal žádost o zaměstnaneckou kartu již dne 7. 3. 2016. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců pak žalovanému přikázala vydat v daném řízení rozhodnutí do 30 dnů od doručení jejího opatření; toto opatření bylo žalovanému doručeno dne 8. 3. 2017. Z vyjádření účastníků ani ze správního spisu pak neplyne, že by ke dni rozhodnutí soudu žalovaný dané rozhodnutí (zaměstnaneckou kartu) vydal. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě toliko obecně poukazuje na to, že činí nezbytné úkony k tomu, aby mohl ve věci žalobce rozhodnout. Žádné konkrétní úkony, které aktuálně ve věci činí či hodlá činit, však výslovně nezmiňuje a nevyplynuly ani ze správního spisu. Stejně tak v dané věci soud nevyplynuly žádné překážky, které by žalovanému v dalších úkonech v řízení bránily. Žalovaný odkázal toliko na své úkony, které ve věci činil ještě v průběhu roku 2016. Poslední úkony, které žalovaný výslovně označil je provedený výslech svědka dne 5. 8. 2016.

Krajský soud v této souvislosti připomíná závěry Nejvyššího správního soudu plynoucí z jeho rozsudku čj. 2 Ans 14/2012-41, podle něhož *„nečinnost je objektivně existující stav, kdy v zákonem předepsaných lhůtách nedošlo k provedení příslušných procesních úkonů. Ne každá nečinnost je však přičitatelná správnímu orgánu ... má-li zjištěná nečinnost svůj původ ve způsobu, jakým vystupuje v řízení jeho účastník, nejde o nečinnost správního orgánu a nelze se proti ní dovolávat ochrany. Posouzení, zda nejde o takovou situaci, přísluší i správnímu soudu v rámci posouzení důvodnosti žaloby podané dle § 79 a násl. s. ř. s.“*. Jak přitom dále Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku dovodil, *„přijme-li nadřízený správní orgán opatření proti nečinnosti, je tím presumován fakt, že správní orgán byl nečinný... Správní soud již není oprávněn tento závěr přehodnocovat a procesním chováním účastníka řízení (žalobce) se může zabývat jen od okamžiku přijetí tohoto opatření proti nečinnosti“*.

V návaznosti na výše uvedené a s ohledem na shora citovaný § 169 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců je zjevné, že lhůta pro rozhodnutí o žádosti žalobce o zaměstnaneckou kartu již uplynula, a bylo by tomu tak i tehdy, pokud by se jednalo o případ ve smyslu tohoto ustanovení *„zvlášť složitý“*. Z vyjádření žalovaného ani ze správního spisu přitom neplyne, že by se na dále řízení jakkoliv projeвило vystupování žalobce, ostatně soud nemohl přehlédnout, že ani od doručení opatření proti nečinnosti (dne 8. 3. 2017) až do

předložení správního spisu soudu (23. 5. 2017) neučinil dle správního spisu žalovaný v daném řízení žádný úkon. Žalovaný tedy je v dané věci nezákonně nečinný. Žalobce se přitom pokusil domoci nápravy prostřednictvím žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti, ale ani příkaz nadřízeného správního orgánu žalovaný nerespektoval, přičemž důvody k tomu vedoucí nejenže neplynou ze správního spisu, ale žalovaný je nevysvětluje ani ve vyjádření k žalobě.

S ohledem na výše uvedené je tedy nutno uzavřít, že žaloba je důvodná. Soud proto uložil žalovanému správnímu orgánu dle § 81 odst. 2 s. ř. s. povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku, která se jeví s ohledem na zákonnou lhůtu [§169 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců] a dosavadní průběh řízení jako přiměřená.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení spočívajících v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000 Kč a v odměně jeho zástupce ve výši 4.114 Kč, jež je tvořena odměnou za úkon právní služby za 3.100 Kč [podání žaloby – § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.] a dále paušální částkou jako náhradou hotových výdajů 300 Kč dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky, to vše (vyjma zaplaceného soudního poplatku) navýšeno o 21% DPH ve výši 714 Kč. Odměnu za úkon zástupce spočívající v převzetí zastoupení soud žalobci nepřiznal, neboť totožný zástupce jej zastupuje i v řízení před žalovaným správním orgánem, a nepřebíral tedy danou věc jako novou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 1 Azs 334/2016-29).

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Za správnost:
Božena Kouřimová

JUDr. Milan Podhrázký, v. r.
předseda senátu